

колько търпеніе сж имали въ работе-
то; зачто исторія-та ни напомнюва че
трѣбваше одно столѣтіе (стогод.) додѣ
ся исправи тоя храмъ, дѣто вѣрны-ты ка-
то ся прибрахж, можахж на конецъ да
ся поклонїть на тѣхныя създатель.

Послѣ разглѣда по-значителны-ты
мѣста на това пространно строеніе, оби-
де рѣдомъ малки-ты жъртвенницы и от-
странж иараклисы-ты; глѣдаше по стѣ-
ны-ты на храма изображенія достозабѣ-
лежителны за распорѣжданіе-то и ис-
куство на образы-ты (иконы). Прочете
надъ вѣтхы-ты гробове Готтическы над-
писы, и си наумявшае вѣспоминаніе-то
на нѣкои значителны мажіе и добродѣтел-
ны жены, кои-то сж живѣли въ прѣминалы-
ты годины.

Тамъ не ся виждаше никакво живо-
тно, само отзывъ-тъ на нейны-ты стѣн-
ки и шлютеніе-то что ся засюваше от-
далечь на пѣтя, прѣсачаяхж дльбоко-то
мѣлченіе дѣто владѣюще подъ свѣты-ты
сводове. Като вървеше сама по срѣдь
гробове-ты, жилища на толкози угасне-